

تصوفي اصطلاحات:(Terms)

اعيان ثابته: دهندارې ماناور کوي او په خپلو اعمالو کښې د خپل ځان مطالعه کول دي.
 پيمانه: د صوفيانو په وينا د صوف زړه ته ويل کيږي.
 پير: لارښود ته ويل کيږي.
 پير: لارښود ته ويل کيږي چي د سالک په زړه کښې د خداى پاک د مينې جذبه پيدا شي.
 اهل خرابات: صوفيانو او عارفانو ته ويل کيږي.

الله صحو **او سکر :** صحو په هوښ راتلو، او سکر مستي ته وايي. صحوه له خونده ډکه وي، چي سالک پکښې له ډېره خونده بې هوښه يا بېخوده او مسکور شي، چي دا بيا سکر دی.

جماليه صفتونه: دا د خداى پاک له رحمته ډک صفتونه دي، لکه رحمان، روف، رازق، غفار او نور...

الله مفات: دا د الله پاک قهريه صفات دي، لکه قهار، جبار او داسي نور...

تصوفي اصطلاحات: (Terms)

فراق:
فنا او بقا:
رجا:
مراقبه:
ورع:

د وحدت له مقامه د سالک لرې کېدو ته وايي. فنا له ناوړه صفاتو پاکېدو او بقا د غوره صفاتو تر لاسي ته وايي. له خپل محبوب سره نږدېوالي او قلبي اړيکي. داسې ګڼل، چي الله زموږ له زړونو خبر دی. له نفس سره همېشنۍ مبارزه کول.

تصوفي اصطلاحات: (Terms)

*واصل: الله مريد: *وجدان: الله فيض مقدس: * شريعت: * طريقت:

حق ته رسېدلي، له حق سره يو ځاى شوى. په حق پوري زړه تړل. هغه حالت ته وائي چي تر ذکر وروسته د انسان په زړه کښې رامنځته کېږي. سپېڅلې ښېګڼه : د سالک په زړه کښې د حق رڼا ته وائي. د مذهب ظاهري خوا، لکه د اسلام پنځه بناوي (ارکان) حقيقت ته د ورتللو شېوه (لاره) ، يا تصوفي پوهه

تصوفي اصطلاحات:(Terms)

* لېونتوب:
* مى فروش:
* مكاشفه:

د ريښتينو عاشقانو صفت دى، چي اعمال يې پکښې ښکاري. کامل مرشد او پير ته ويل کيږي. له حق سره پېوستون ته وايي. هغه کسان چي د سکر په حالت کښې وي يا د حق په مينه مست.

د دم يا سا په مانا دی.

تصوفي اصطلاحات:(Terms)

شأهده: كول يا مشاهه كول:
 په اشياوو (شيانو) كښې د حق ليدنه كول يا مشاهه كول:
 لكه خوشحال خټك چي وائي:
 په هر څه كښې ننداره د هغه مخ كړم
 په هر څه كښې ينداره د هغه مخ كړم
 پي له ډېرې پيدايي نه ناپديد شو
 د خداى د خوښۍ (رضا) لپاره له رېړو او كړ اوونو سره مبارزه ده.

*ابد او ازل:

په تصوف کښې بې پايه او بې پيله اغاز او شروع ته وايي.

تصوفي اصطلاحات:(Terms)

الله مخ * حقيقت: الله: ا الله المحاوي: الله عبر: الله ويسا (يقين):

ېې د پاک الله له مخه له نورو مخونو څخه مخ اړول د تصوف يو پړاو د حق د ليدلو لارې چارې كامل انسان د باطني او بيروني صفاتوله اغيزو ځان ساتلو ته وايي. د کړاوونو او غم زغمل د حق پر ذات باور کول